

BERCESTE BEYİTLER

1

HAZIRLAYAN:
EMRAH GÖKÇE

ÖTÜKEN

EMRAH GÖKÇE: Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini Ankara'da tamamladı. Gazi Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldu. Aynı üniversitede Eski Türk Edebiyatı bilim dalında yüksek lisans eğitimini tamamladı. Klâsik Türk Edebiyatı ile ilgili makale ve kitap çalışmalarına devam eden yazar hâlen doktora eğitimine devam etmektedir.

MUKADDİME

Berceste, Farsça “üzere” anlamına gelen ‘ber’ ön eki ile “sıçramış, fırlamış” anlamına gelen ‘ceste’ kelimelerinin birleşmesiyle meydana gelmiş bir sıfattır. Bir edebiyat ıstılahı olarak, seçkin, kolayca ve hemen hatırlanabilen, yüksek anlam taşıyan şiir parçalarına verilen addır. Klâsik Türk Edebiyatının temel nazım şekli iki mısradan oluşan beyit olduğundan bu ıstılah “berceste mısralar” olarak kullanılmagelmiştir. Biz de bu tabirden mülhem olarak kitabımıza Berceste Beyitler ismini vermeyi uygun gördük.

Bu çalışmamızda râviyân-ı ahbâr, nâkilân-ı âsâr yapmak istedik. Usta malı berceste beyitlerle aşk, irfan, hikmet ve ilim dünyamızda ufak da olsa bir gezintiye çıkmaktır maksadımız. Bundan dolayı 500 şiir parçasından oluşan bir şiir demeti ortaya çıkardık. Öyle zannediyoruz ki bu beyitler, daralan ufku muza açıklık, gönlümüze ferahlık, zihnimize feraset, tefekür dünyamıza genişlik sunacaktır.

Berceste Beyitler hazırlanırken şiirlerin Arap harfli Türk alfabesiyle yazımı, vezni, Lâtin harfleriyle yazımı, şairi ve günümüz Türkçesine aktarılmış hâlleri bir arada verildi. Bununla, kitabı eline alan okurun bir beyitle ilgili izah edilmesi gereken hemen her şeyi bir arada görmesi ve klâsik şiir deryasından bir nebze de olsa tatması amaçlandı. Türkçe şiirlerin yanı sıra zaman zaman Farsça şiir parçalarına da yer verildi. İnsanoğlunun müşterek yitiği olan hikmetin peşine düşülmeye çalışıldı.

Şunu hemen belirtmek icap eder ki bu eser asla bir antoloji değildir. Antoloji olmak gibi bir iddiası olmayan bu mütevazı eserin klâsik şiirimizden mümtaz numuneler sunmaktan öte bir iddiası yoktur.

Bu kitap genel mânâda şiire özel mânâda da klâsik Türk şiirine ilgi duyan ve Osmanlı Türkçesini öğrenmeye çalışan okurlarımız için bir kaynak hüviyetindedir. Yine bu kitabın beyit ezberlemeye çalışan okurlarımız için de faydalı olaca-

ğını ümit ediyoruz. Bu anlamda şiirlerini aldığımız şairlerin eserlerinin listelendiği geniş bir kaynakçayı da kitabın sonunda sunuyoruz. Zaten maksadımız, tadımlık olan bu beyitleri okuduktan sonra, şiirlerin tamamını mündemiç olan şairlerin eserleriyle okurlarımızı bizzat buluşturmak ve onları asıl kaynağa yönlendirmektir.

Maşukuna “Gözüm canım efendim sevdiğim devletli sultânım” diyen ve bir sevgiliye nasıl hitap edilmesi hususunda âdeta ders veren Fuzûlî dedemizin, sevdiği insana bakarken yüreği titreyen ama bunu dile getirmekte zorlanan torunları hâline geldik. Pek çoğumuz fakülteler bitiriyor, diplomalara sahip oluyor, kariyer basamaklarında hızla ilerliyoruz; fakat iki kelâmı bir araya getirip de yüzüne bakmaya kıyamadığımız insana gönül alıcı bir kelâm edemiyoruz. Fuzûlî’den haberi olmayan, Şeyh Gâlib’i tanımayan ve dahi Nâbî tezgâhından geçmeyen neslimiz maalesef estetiğin hikmetle birleşip nasıl muhteşem bir kale hâline geldiğini bilmiyor. Bu eser, o muhteşem kaleye giden yolda bizlere birer işaret levhası olacak küçük; ama çok mühim hükümlerle dolu. “Göçtü kervan kaldık dağlar başında” diyen Yûnus’layın ömrümüzü boşa geçirmeden ve dost kervanın kaçırmadan sâhil-i selâmete ulaşmayı Mevlâ cümleye nasib eyleye.

Berceste Beyitler’i şiir severlerin istifadesine sunarken okurlarımızdan tek ricamız bizi bu güzelliklerle buluşturan şairlerimizin ruhaniyetlerine birer Fatiha göndermeleridir. Kim bilir belki bu vesileyle yıllar sonra bizim için de bir Fatiha okuyacak, hayır duada bulunacak çıkacaktır.

Türk şiirinin nadide örneklerinden bir demet sunduğumuz bu kitabın ilim ve irfan hayatımıza mütevazı bir katkıda bulunması temel gayemizdir. Kitaptaki bütün güzellikler büyüklerimize, kusurlar bendenize aittir. Affola...

Emrah Gökçe

تو مگو مارا بدان شه بار نیست
با کریمان کارها دشوار نیست

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

To megû mârâ bedân şeh bâr nîst
Bâ-kerîmân kârhâ duşvâr nîst

Hız. Mevlânâ

Sen, bize, sakın Allah Teâlâ'nın huzuruna çıkmaya, ona yakın olmaya
izin yoktur deme.

Allah Teâlâ Kerim'dir ve kerimlerle iş tutmak kolaydır.

* * *

عاشق اولدر کم قیلار جانن فدا جانانه
میل جانان ایتمسین هر کم که قیپاز جاننه

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Âşık oldur kim kılar cânın fedâ cânânına
Meyl-i cânân etmesin her kim ki kıymaz cânına

Fuzûlî

Âşık canını cananına feda edebilen kişidir.
Canını cananına feda edemeyen kişi, sevgiliye doğru
hiç meyletmesin.

كاكل ياره بو دملر كذرك وارمى صبا
دل كمكشتهدن آيا خبرك وارمى صبا

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Kâkül-i yâre bu demler güzerin var mı sabâ
Dil-i güm-geşteden âyâ haberin var mı sabâ

Fasih

Ey sevgiliden haber getiren sabah rûzgârı! Sevgilinin saçından
haberin var mı?
Ey sabah rûzgârı! Acaba kendini kaybetmiş gönlümden
haberin var mı?

* * *

باغ دهرک هم خزان هم بهارن کورمشز
بز نشاطکده غمکده روزکارن کورمشز

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Bâğ-ı dehrin hem hazânın hem bahârın görmüşüz
Biz neşâtın da gamın da rûzgârın görmüşüz

Nâbî

Biz dünya bahçesinin hem sonbaharını hem de
ilkbaharını görmüşüz.
Biz sevincin de gamın da zamanını görmüşüz.

هر چه رفت از عمر یاد آن بنیکو می‌کنند
چهرهٔ امروز در آئینهٔ فردا خوش است

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Her çi reft ez-ömr yâd-ı ân be nîkû mî-konend
Çehre-i imrûz der-âyîne-i ferdâ hoşest
Sâ'ib-i Tebrîzî

Ömürden geçip giden ve geriye kalan her şey
güzel bir sûrette anılır.
Bugünün çehresi, yarının aynasında güzeldir.

* * *

خلق ایچنده معتبر بر نسنه یوق دولت کبی
اولمیه دولت جهانده بر نفس صحت کبی

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Halk içinde mu'teber bir nesne yok devlet gibi
Olmaya devlet cihânda bir nefes sıhhat gibi
Muhibbî

Halk arasında devlet kadar itibar edilen herhangi bir şey yoktur.
Oysa sağlıkla alınıp verilen bir nefesten
daha güzel bir devlet yoktur.

كلاهك صات يينه لكن يوقونجل اولما نامرده
جهانده كله صاغ اولسون كلاه اكسيك دكل مرده

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Külâhın sat yine lâkin yokuncul olma nâ-merde
Cihânda kelle sağ olsun külâh eksik değil merde
Necib (Sultân 3. Ahmed)

Gerekirse külâhını sat; ama yine de mert olmayan kişilere
yoksulluğunu belli etme.
Dünyada insanın başı sağ olduktan sonra
elbette bir külâh bulunur.

* * *

جان و جانان اراسنده واردی بر جان صحبتی
جان او جان جانان او جانان صحبت اول صحبت دکل

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Cân u cânân arasında vardı bir cân sohbeti
Cân o cân cânân o cânân sohbet ol sohbet değil
Pertev

Canla canan arasında bir can sohbeti vardı.

- (1) Can o can; fakat canan o canan ve sohbet o sohbet değil.
- (2) Can o can, canan o canan; fakat sohbet o sohbet değil.
- (3) Artık; can o can, canan o canan, sohbet de o sohbet değil.

دلبړندن رحم اکر اولمازسه اول دلخستهیه
کیمسه لر دردینه درمان ایدهمز امکان اولوب

Fâ'ilâtûn Fâ'ilâtûn Fâ'ilâtûn Fâ'ilûn

Dilberinden rahm eğer olmazsa ol dil-hasteye
Kimseler derdine dermân edemez imkân olup
Avnî (Fâtih Sultân Mehmed)

Eğer gönlü yaralı âşığa sevdiğinden bir rahmet, merhamet
ulaşmazsa, başka hiç kimse onun derdine derman olamaz.

* * *

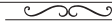
پنج وقت آمد نماز رهنمون
عاشقان را فی صلاة دائمون

Fâ'ilâtûn Fâ'ilâtûn Fâ'ilûn

Penc vakt âmed namâz-ı reh-numûn
Âşıkân-râ fî's-salâti dâ'imûn
Hz. Mevlânâ

Normal insanların namazı beş vakittir,
oysa âşıkların namazı daimîdir.
Onlar her daim sevgilinin huzurunda namazda gibidir.

یا رسول الله چه باشد چون سگ اصحاب کھف
 داخل جنت شوم در زمرة احباب تو
 او رود در جنت و من در جهنم کی رواست
 او سگ اصحاب کھف و من سگ اصحاب تو

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Yâ Resûlallâh çî bâşed çun seg-i ashâb-ı Kef
 Dâhil-i Cennet şevem der-zumre-i ahbâb-ı to
 O reved der-Cennet u men der-Cehennem key revest
 O seg-i Ashâb-ı Kef u men seg-i Ashâb-ı to

Mollâ Câmi

Ey Allah'ın Resûlü ﷺ, hani Ashâb-ı Kef'in köpeği vardı
 ve senin ashabinla beraber o da Cennet'e girmişti.
 Onun Cennet'e gitmesi benim ise Cehennem'e gitmem reva mıdır?
 O, Ashâb-ı Kef'in köpeğiydi ben ise senin ashabının köpeğiyim.
 Benim derecemın daha yüksek olması gerekmez mi?

خوشبجه باق ذاتکه کم زبدۀ عالمسین سن
مردم دیدۀ اکوان اولان آدمسین سن

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Hoşça bak zâtına kim zübde-i âlemsin sen
Merdüm-i dîde-i ekvân olan âdemsin sen

Şeyh Gâlib

Kendine hoşça bir bak, sen âlemin özüsün.
Yaratılmış olan varlıkların göz bebeği olan insansın.

* * *

ظالمیره مهل اولماسه مطلوب الهی
بر دمده ییقار عالمی مظلوملرک آهی

Mef'ûlû Mefâ'ilû Mefâ'ilû Fe'ûlün

Zâlimlere mehl olmasa matlûb-ı îlâhî
Bir demde yıkar âlemi mazlûmların âhı

Sırrı Paşa

Eğer Allah'ın iradesi zâlimlere mühlet verme yönünde olmasaydı,
mazlumların ahı bir anda dünyayı yıkıverirdi.

دکمی اوّلی نطفه اواخری جیفه
بو کارخانهده غافل نهسنه بئلك ايدر

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Değil mi evveli nutfe evâhiri cîfe
Bu kâr-hânedede gâfil nesine benlik eder
Hâzık

İnsanın; öncesi bir nutfe, sonrası ise
beden itibariyle leş değil midir?
Acaba gafil insan bu dünyada neyine güvenip de benlik eder.

* * *

جهانك نعمتندن كندی آب و دانه مزیکدر
ایلك كاشانهسندن گوشه ویرانه مزیکدر

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün
Cihânın ni'metinden kendi âb u dânemiz yeğdir
Elin kâşânesinden gûşe-i vîrânemiz yeğdir
Nâmî

Dünyanın bütün nimetlerinden kendi ekmek
ve suyumuz daha iyidir.
Vîrane köşemiz, başkalarının köşkünden daha iyidir.

من بنده قرآنم، اگر جان دارم
من خاکِ ره محمدِ مختارم
گر نقل کند جز این کس از گفتارم
بیزارم ازو، وزین سخن بیزارم

Mef'ülü Mefâ'ilün Mefâ'ilün Fâ'

Men bende-i Kur'ânem, eger cân dârem
Men hâk-i reh-i Muhammed-i muhtârem
Ger nakl koned coz-în kes ez-goftârem
Bîzârem ezû, vezîn suhen bî-zârem

H.z. Mevlânâ

Yaşadığım sürece, Kur'ân'ın kulu, kölesiyim.
Seçilmiş Muhammed'in ﷺ yolunun toprağıyım.
Sözlerimden bundan başka bir şey nakleden olursa,
Ben o nakledenden de o sözden de şikâyetçiyim.

بر کوز که اونک اولمایه عبرت نظرنده
اول دشمنیدر صاحبنک باش اوزرنده

Mef'ûlû Mefâ'ilû Mefâ'ilû Fe'ûlûn

Bir göz ki onun olmaya ibret nazarında
Ol düşmenidir sâhibinin baş üzerinde

Niyâzi-i Mısri

Eğer bir gözde ibretli bir şekilde bakma kabiliyeti yoksa;
o göz, sahibinin başının üstünde duran bir düşman gibidir.

* * *

جهان آرا جهان ایچنده در آرای بیلمزler
او ماهیلر که دریا ایچره در دریایی بیلمزler

Mefâ'ilûn Mefâ'ilûn Mefâ'ilûn Mefâ'ilûn

Cihân-ârâ cihân içindedir ârâyı bilmezler
O mâhîler ki deryâ içredir deryâyı bilmezler

Hayâlî Bey

Dünyayı süsleyen varlık (Allah), yine bu cihanın içindedir;
ama insanlar aramasını, arayıp bulmasını bilmezler.
Tıpkı denizin içinde olup da denizi bilmeyen, tanımayan balıklar gibi.

طرفه دگان حکمدر بو کهن طاق فلك
نه آراسك بولونور درده دوا دن غیری

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Turfa dükkân-ı hikemdir bu kühen tâk-ı felek
Ne ararsan bulunur derde devâdan gayrı
Koca Râgıb Paşa

Bu eski dünya, görülmemiş, yeni hikmetler dükkânıdır.
Bu dükkânda derde devadan başka ne ararsan bulunur.

* * *

شب یلدا یی منجمله موقت نه بیلیر
مبتلای غمه صور کم کیجه لر قاچ ساعت

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Şeb-i yeldâyı müneccimle muvakkıt ne bilir
Mübtelâ-yı gama sor kim geceler kaç sâ'at
Sâbit

Yılın en uzun gecesini ne yıldız ilimleriyle uğraşan müneccim
ne de vakitleri tesbit eden muvakkıt bilir.
Bu gecenin ne kadar uzun olduğunu
derde mübtelâ olan âşıklara sor.